

holdene paa Glorup, var rigtigt, og gjorde i den Anledning nogle Bemærkninger om den Maade, hvorpaa den socialdemokratiske Presse sigtede sine Klager. Jeg maa i den Anledning udtrykkelig gøre opmærksom paa, at Herregaarden Glorup gentagne Gange har været Genstand for Klager, og at Forvalteren gentagne Gange af Herredsfogeden er bleven mulkteret for at have pryglet. Den paagældende Røgter er gentagne Gange bleven pryglet af Forvalteren, og sidste Gang, fordi han tillod sig en Nat, da han var syg, at lægge sig i et Vogterhus paa Marken. Dagen efter blev han overfalden af to voksne og raske Personer. Det forekommer mig, at skulde sligt ikke paatales, saa er der ikke noget, der fortjener Paatale, og maa jeg i denne Forbindelse gøre den ærede Justitsminister opmærksom paa, at det Blad, hvortil han selv er meget stærkt knyttet, gentagne Gange har været ude med Klager mod Arbejdere i Kjøbenhavn, der for mindre Overfald end her ere blevne dømt til Vand og Brød. Det, jeg anker over, er, at der ikke fra Jurisdiktionens Side bliver skredet alvorligt ind mod den Vilkaarlighed og Vold, som fra de paa Glorup befuldmægtigedes Side er bleven øvet mod der ansatte Arbejdere.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem er lige frisk i denne Sag. Det ærede Medlem siger nu, at det, han klager over, er, at der ikke fra Øvrighedens Side er bleven skredet ind mod den Vold, der er bleven begaaet ved denne og andre Lejligheder paa Glorup, men næsten i samme Aandedræt har det ærede Medlem sagt, at Forpagteren atter og atter er bleven mulkteret af Herredsfogeden for Forseelser af denne Art. Jeg synes ikke, at der saa er noget at klage over Herredsfogeden. Jeg vil bringe i det ærede Medlems og andre ærede Medlemmers Erindring, at det, der er oplyst under denne Sag, nemlig at Forvalteren eller Ladefogeden har givet denne Røgter Slag med en almindelig Stok, jo netop er af den Slags Ting, som ikke ere offentlig Paatale undergivne, og som Herredsfogeden derfor heller ikke af egen Drift kunde mulkttere Forvalteren for.

Lars Jensen: Da jeg forleden Dag henstillede til den højtærede Indenrigsminister at bytte Posthuset nede i Rude med Brevsamlingsstedet i Sandved, fremkom Indenrigsministeren i sin Svar-tale — som jeg for Resten var meget tilfreds

med — med en Erklæring der nede fra Holsteinborg Birk om de Forhold, som kendetegnede Rude som Centralpunktet og som det Sted, hvor Posthuset egentlig burde være. Jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til dette. Erklæringen indeholdt den Udtalelse, at der i Rude var Læge, Sygehus og Birkekantor, og desforuden, at dette Sted laa i Nærheden af Holsteinborg og Bisserup Ladeplads. Alt dette er meget rigtigt, men den Gerning, som Sygehuset og Lægen udfører, er sikkert meget stedlig, og de trænge neppe haardt til et Posthus. Men saa er der Birkedommerembedet dernede. Ja, men det skal jo ifølge den ny Retsordning nedlægges og henlægges under Skælskør. Om Holsteinborg kan det siges, at denne Gaard har et stedligt Samkvem med Sandved og sikkert ikke vil savne Posthuset i Rude. Om Ladepladsen ved Bisserup gælder det, at den er stærkt i Dekadence. Der eksisterer ikke mere nogen Handel der, og det kan desuden sikkert ogsaa siges om denne By, ligesom om alle de andre Steder dernede, at den har en voksende Forbindelse med Sandved, som er Centralpunktet for en hel Mængde store Byer, og Sandved er det Sted, som Færdselen altid fører Folk hen til. Dette vil jeg bare føje til mine Udtalelser. Jeg er, som jeg har bemærket, meget tilfreds med den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, og jeg har naaet min Hensigt at henlede hans Opmærksomhed paa, at her er et Forhold, som burde rettes med Tiden. Om det bliver rettet i Aar eller til næste Aar eller senere, er mig ellers for saa vidt temmelig ligegyldigt. Det er mig blot om at gøre, at Indenrigsministeren ikke ved en eller anden Foranstaltning skulde gaa hen og gøre noget f. Eks. i Retning af at leje Bolig der nede i Rude for flere Aar osv., altsaa faa gjort saadan noget, som yderligere kunde udsætte Bytningen af disse to Steder.

Jeg vender mig saa til den højtærede Trafikminister. Det er angaaende Spørgsmaalet om at aabne Banerne for Færdsel af gaaende. Jeg takker den højtærede Minister for hans fordomsfri Udtalelser, jeg havde ikke ventet dem, saadan. Ministeren indrømmede mig jo dog noget. Der kunde — sagde han — jo nok være Tale om at give visse enkelte Personer denne Lejlighed til at gøre sig Banen nyttig. Godt, jeg tager Ministeren paa Ordet, og henstiller saa, at der gives Beboerne langs Banelinien, navnlig de enkelte, som have vanskeligt ved at komme til Stationen